

ספר לסבתא! בעריכת ילי גלי

זוג חמשירים

היה היה יקה, שמו אוטו —
חביב על מאות חתיכותו.
אך לפתע נשאר
עריי כערער —
כי יש פאנציר באוטו של אוטו.

היה איש צנוע נורא,
שכאטובוס שלט קרא:
„נא לשמור על החוק —
לרציפה לא לירוק!“
אז קמץ וירק לתיקרה.

במו עיני
כזאת אני מחדשת מדור וותיק ב„העולם הזה“. כל קורא מוזמן לספק חומר לפניה זאת, וכך קטע שיפורם יזכה את בעליו בפרס ספר. המעשיות יכולות להיות גנובות — כתנאי שלא אנגלה זאת. ראשון הזוכים בפרס, מבלי שהתכוון לכך, הוא דוד ארנון מנתניה, ששלח לי את הסיפור הבא:

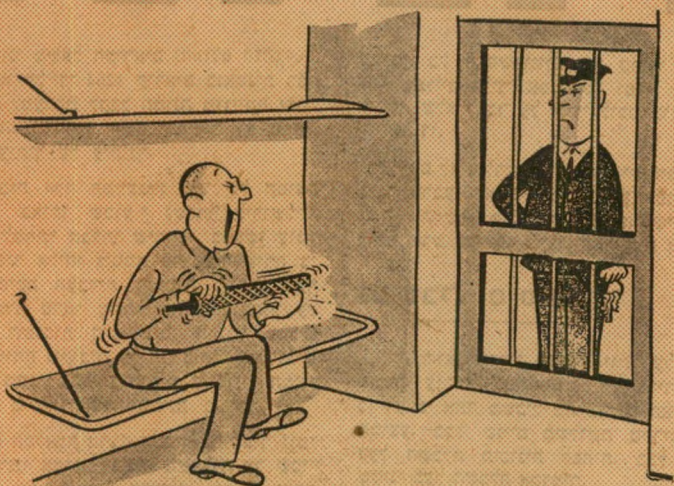
„מה זאת אומרת?“ נעלב הראשון.
„הלא יחד סללנו את כביש העמק. יחד רעבנו וקדחנו.“
„מצטער, עונה השני,“ עדיין אינני זור כר.“
„לא יכול להיות!“ מתלהב הראשון.
„הרי יחד רקדנו הורה, ואפילו ישנו יחד באוהל.“
„אה, עונה השני,“ אבל באיזו הצגה?“

אחד מוותיקי העלייה השנייה עוצר בי רחוב אדם שפניו נראים לו מוכרים.
„הו! שלום!“ הוא קורא, „שלום ידידי הוותיק! זה שנים שלא התראינו! מה שלומך? ומה שלום ציפורי?“

„סלח לי,“ עונה השני, „אבל אינני זוכר אותך כלל. מתי נפגשנו, אם בִּי כלל?“

אדם נשוי צריך לשכוח את כל שגיאותיו — אין טעם ששני אנשים ישמרו בזכרונם את אותו הדבר

הטראגדיה של האולקוס היא, שאפשר לקבל אותו גם מבלי להגיע להצלחה.

„אז מה?“

נאומים וכו'

פסוקים מבה ומשם

יותר מדי עסקנים סבורים שיוכלו לדחוף את עצמם קדימה עלידי כך שיטפחו לעצמם על הכתף... לעולם אין אדם עסוק מ־ כדי לדבר על כך, עד כמה עסוק הוא... בהתחשב עם העובדה מה נאים דיבוריהם של אנשים ומה מכוערים מעשיהם, אולי מוטב היה שאנשים ידברו יותר ויעשו פחות... איש אינו מסכים לדעתו של אחר. לכל היותר הוא מסכים לדעת עצמו כשאחר משמיע אותה... לפני שאתה שופך קיתון של רותחין על חסרונותיו של מישהו אחר, התאפק ומנה עד עשרה — חסרונות משלך... על טיבו של נואם אפשר לשפוט לפי שאלותיו, יותר מאשר לפי תשובותיו... מדוע מסוגל זכרוננו לשמור את הפרטים הקטנים ביותר שאירעו לנו, אולם בשום פנים אינו מסוגל להזכיר לנו כמה פעמים סיפרנו עליהם למישהו אחר? יש רק דבר אחד בעולם גרוע מכך שמדברים עליך — והוא, שאין מדברים עליך... יבורך האיש, שכאשר אין לו מה לומר אין הוא מוצא לנחוק לתת לקהל השומעים הוכחה מילולית לכך... אין דבר מרגיז יותר מאשר הסכמה מוחלטת של קהל השומעים שעה שאתה ממלמל משהו על דלות לשונך ויכולתך המוגבלת... להפיק מחיאות כפיים, זה ממש כמו לפתוח צנצנת זיתים: עיקר הקושי הוא להוציא את הראשון, ואחריו מתדרדרים במילא כל השאר... לא לחינם מעמידים בקבוק מים לפני כל נואם: זהו חומר-הגלם העיקרי שלו... הוא פתח את האסיפה באמרו: „כטרם אתחיל בדברי, ברצוני לומר משהו!“

הבעל לאשתו: „פחות מדי כסף נשאר בסוף החודש.“ האשה: „עוד גרוע מזה. יותר מדי חודש נשאר בסוף הכסף.“

כל כאנק יעניק לי מידוזה ללא טורח —
אך רק אם אוכיח כי אין בו כל צורך.

חרוז או שנים

אם נשים אינן נוטות אשה ל-
רעותה חיבה —
הגברים הם הסיבה.

שופט הוא איש אשר תורח את האמת לחשוף מהר: מי משני המתדיינים שכר פרקליט מוכשר יותר.

נשים הן כמו לחמניות: הן נחטפות כשהן טריות.

סכנה למוסר מהוות הנשים, אך עידוד בלתי-חזית לפריחת ניומוסים.

כוח הנשים אינו כה קטן כשהן משתריינות —
בחדשות.

מי שסבור כי העבר אינו יכול להשתנות — סימן שלא כתב עוד ספר-זכרונות.

דוגמה לשלטון המיעוט על הרוב: ילד יחיד בבית טוב.

אם אתה מוכרח להביא את עצמך כדוגמה לילדיך — מוטב שתצו את עצמך כאזהרה ולא כמופת.

השקשקשת

כותרת הציור הימני היא הפעם רגליה של אסתר וויליאמס בעיני דג בכריכת השחיה. לציור השמאלי — אתה מוזמן לשלוח כותרת הולמת, והמוצלחת ביותר תזכה את בעליה בפרס של שלושה ספרים. כן יחולקו שלושה פרסים נוספים של ספר אחד לכותרות מצטיינות אחרות.

שיא השלמות

האשה האיריאית היא זאת שיש הרבה מה לומר לזכותה, אבל השאר מעניין לא פחות. **המזבז הכלכלי האיריאלי** הוא ה־ צירוף של משכורות 1955, מחירי 1935 ומסי 1915. **התחליף האיריאלי** לנסיך-חיים — הוא להיות בן 16. **השמלון האיריאית** היא הפשרה בין רצון הגלוי של הנשים להתכסות לבין רצון המכוסה להתגלות. **נוסח אחר:** השמלה האיריאית כמוה כגזרית-לשדי

בו כדי להגן מפני חדירה בלתי-רצויה, אולם אין הוא מסתיר הרבה מן הנוף. **הבעל האיריאלי** הוא זה המספל ב־ אשתו כמו במכונית חדשה. **הגנבלמן האיריאלי** הוא זה שכא־ שר הוא נכנס בטעות לחדר-האמבטיה ו־ מוצא בו אשה — הוא ממחר לומר: „אלף טליחות אדוני!“ **ההרץ האיריאית** לסובב את ראשה של אשה — היא לומר לה שיש לה פרופיל נהדר. **ההרצאה האיריאית** דומה לחצי־ אית של צעירה: היא די ארוכה כדי ל־ כסות את הענין, אך קצרה כדי להיות מושכת.

טיילר הוא אז מאורע שנשמר אותו לעד בזכרוננו, או — חס וחלילה — מאורע שלעולם לא נשכח אותו

איטובוס הוא בליתיחבורת שרוב המקומות בו פנויים כאשר הוא נוסע בכיוון ההפוך.

